

László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

II. / 2013

Nr. 431/2013.

XVI. BENEDEK PÁPA LEMOND PÉTERI SZOLGÁLATÁRÓL

„Miután ismételten megvizsgáltam lelkiismeretemet Isten előtt, eljutottam arra a bizonyosságra, hogy erőnlétem, előrehaladott korom miatt, már nem vagyok alkalmas arra, hogy megfelelő módon gyakoroljam a péteri szolgálatot.

Nagyon jól tudom, hogy ezt a feladatot, spirituális lényege miatt, nem pusztán tettekkel és szavakkal, hanem szenvedéssel és imával is teljesíteni kell. Azonban a mai világban, amely gyors változásoknak van kitéve és a hitélet szempontjából nagy jelentőségű kérdések rázzák meg, Szent Péter hajójának kormányzásához és az evangélium hirdetéséhez szükség van mind a test, mind a lélek erejére. Ez az erő az utóbbi hónapokban olyan mértékben csökkent bennem, hogy el kell ismernem: képtelen vagyok jól megfelelni a rám bízott szolgálatnak.”

Hétfőn, 2013. február 11-én, a Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária emléknapián XVI. Benedek pápa a Rómában összehívott bíborosi testület előtt ezekkel a szavakkal vezette be az egész világot meglepő kijelentését, miszerint „teljes szabadsággal” lemond péteri szolgálatáról, amely lemondás 2013. február 28-án este 20.00 órakor lép hatályba. Ettől az időponttól „a római szék, Szent Péter széke üresnek nyilvánítandó”.

A pápa lemondása meglepetést okoz, hisz az elmúlt évszázadok folyamán nem volt erre példa. Mégis maga a lemondás, a pápa visszalépése mint lehetőség ott van az Egyházi Törvénykönyvben, ezért ilyen szempontból nem beszélhetünk valami rendkívüli eseményről. Maga a tény, hogy XVI. Benedek pápa bejelentette lemondását és visszavonulását, váratlanul érte az egész világot, különösen a katolikus világot, hiszen a pápa iránti ragaszkodásunkban Krisztus Egyházához való tartozásunkat, hűségünket éljük és valljuk.

Ismerve XVI. Benedek pápaságának hatalmas kihívásait, váratlan döntése egyrészt növeli a Szentatya iránti nagyrabecsülésünket, másrészt szomorúsággal is tölt el, hiszen a pápa lemondása az ember erejének határait tudatosítják bennünk újra.

Ez a váratlan hír az emberekben különféle gondolatokat szült és talán mi is engedünk a kísértésnek, és meglepetésünkben találgatásokba bocsátkoztunk Szentatyánk ezen gesztusát illetően. Tény azonban, hogy Szentatyánk kifinomult önismerettel, lelkiismerettel és felelősségének tudatában, nagy bátorsággal hozta meg ezt a döntést. Ahogyan eddigi, eredményekben gazdag pályafutása alatt – tanárként, főpásztorként, a római kúria magas hivatalnokaként és majd Krisztus Egyházának legfőbb pásztorként – az Egyház szolgálatát tekintette legfőbb feladatának, úgy utóbbi döntése is az Egyház iránti szeretetének és gondoskodásának a jele.

Nekünk, katolikusoknak az a feladatunk, hogy imáinkban megköszönjük őt és az ő szolgálatát a Jóistennek. Köszönjük meg tiszta és világos tanítását, atyai szeretetét és kísérjük őt továbbra is imáinkkal. Továbbá azért is imádkozzunk, hogy a Szentlélek sugalatain keresztül Isten tovább vezesse Krisztus Egyházát, a következő időben, főleg a bíborosokat, akik XVI. Benedek pápa utódját hivatottak megválasztani.

Kérem Főtisztelendő Paptestvéreimet, a szerzeteseket és szerzetesnőket, a kedves híveimet, hogy a szentmisékben és különösképpen egyéni imádságainkban emlékezzünk meg XVI. Benedek pápáról, a Bíborosok Testületéről, az egész Egyházzal, valamennyiünkre a Szentlélek megvilágosító kegyelmét kérve.

Főpásztori szeretettel küldöm áldásomat mindenkire!

Nagyvárad, 2013. február 12-én

† László s.k.
megyéspüspök

Kérem a Főtisztelendő Paptestvéreket ezen körlevelet felolvasni február 28-ig minden vasárnapi szentmisén.